

Nowa strona narodowa obiegowych monet euro

(2016/C 146/08)

Strona narodowa nowej obiegowej monety okolicznościowej o nominale 2 euro emitowanej przez Republikę San Marino

Obiegowe monety euro mają status prawnego środka płatniczego w całej strefie euro. W celu poinformowania ogółu społeczeństwa, a także podmiotów obracających monetami w ramach swojej działalności Komisja ogłasza opis wszystkich nowych wzorów monet euro ⁽¹⁾. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 10 lutego 2009 r. ⁽²⁾ państwom członkowskim strefy euro oraz państwom, które zawarły układ monetarny z Unią Europejską przewidujący emisję monet euro, przysługuje prawo do emisji okolicznościowych obiegowych monet euro, przy czym emisja ta musi spełniać określone warunki, a w szczególności monety muszą mieć nominal 2 euro. Monety okolicznościowe mają parametry techniczne zwykłych obiegowych monet o nominale 2 euro, lecz na ich stronie narodowej znajduje się wzór okolicznościowy mający istotne symboliczne znaczenie dla danego państwa lub całej Europy.

Państwo emitujące: Republika San Marino

Upamiętniane wydarzenie: 550. rocznica śmierci Donatella

Opis motywu: Motyw przedstawia na pierwszym planie po lewej stronie portret Dawida, fragment rzeźby z brązu autorstwa Donatella. U góry po środku znajduje się znak mennicy „R”, po prawej stronie – nazwa państwa emitującego „San Marino”, a u dołu po prawej stronie napis „Donatello”, daty „1466-2016” oraz, po środku, inicjały artysty „MB”.

Na zewnętrznym otoku monety umieszczonych jest 12 gwiazd flagi europejskiej.

Planowany nakład: 85 000 sztuk

Data emisji: 5 kwietnia 2016 r.

⁽¹⁾ Zob. Dz.U. C 373 z 28.12.2001, s. 1, zawierający odniesienie do wszystkich stron narodowych monet, które zostały wyemitowane w 2002 r.

⁽²⁾ Zob. konkluzje Rady ds. Gospodarczych i Finansowych z dnia 10 lutego 2009 r. i zalecenie Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52).